

РЕШЕНИЕ

№ 20094

гр. София, 11.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав, в
публично заседание на 24.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разглежда дело номер **10876** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл.68л, ал.1 от Закона за защита на потребителите (ЗЗП).

Образувано е по жалба от „Пепко България“ЕООД срещу Заповед №347/22.05.2024г., издадена от председателя на Комисията за защита на потребителите, с която на основание на чл.68л, ал.1, вр. чл. 68в, вр. чл. 68г, ал.4, вр. чл. 68д, ал. 1, предложение 1 ЗЗП е забранено на дружеството-жалбоподател при упражняване на своята дейност да използва нелоялна заблуждаваща търговска практика, а именно: да предоставя невярна и подвеждаща информация относно продажната цена чрез поставена табела с надпис „От 10лв.“ над щендери с предлагани за продажба стоки. Наведените основания за оспорване са за допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие с материално-правните норми - чл.146, т.3 и т.4 АПК. Твърдените съществени нарушения на административнопроизводствените правила са аргументирани с доводи за неуведомяване на дружеството за началото на административното производство и лишаването му от възможността да участва в производството по издаване на акта като упражни правата си по чл.35 и чл.36 АПК да прави възражения и да представя доказателства. Противоречието с материалноправните норми се аргументира с твърдения за неосъществяване на фактическия състав на забраната за нелоялна заблуждаваща търговска практика.

В съд.з. жалбоподателят „Пепко България“ЕООД, чрез адв.Д., поддържа жалбата. Претендира направените по делото съдебни разноси.

Ответникът-председателят на КЗП не изпраща представител в съд.з. и не ангажира становище по делото.

Административен съд София- град, след като обсъди релевираните с жалбата основания и доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства и служебно на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

В РД-М. при КЗП е постъпил сигнал с вх.№1/22.01.2024г. от потребител за предоставена подвеждаща информация в магазин „П. В.“ в [населено място], МОЛ В., в който сигнал се сочи, че над щендери с предлагани за продажба детски облекла и играчки е поставена табела с информация „От 10лв.“, а на етикетите на стоките са посочени по-високи продажни цени.

При извършената във връзка с горния сигнал от инспектори на КЗП проверка на 24.01.2024г. в търговски обект – магазин „П. В.“ в [населено място], [улица], стопанисван от „Пепко България“ЕООД, за която проверка е съставен Констативен протокол №К-2716809, е установено, че търговецът предлага за продажба облекла, поставени на щендери, които са отделени от останалите стоки. По време на проверката е установено, че на четири места в търговския обект са поставени щендери със стоки с информация над тях „От 10лв.“, на табели формат А4, а на етикетите върху повечето стоки са обозначени други продажни цени, както следва:

1. Щендер с детски облекла - бодита за бебета и малки деца за момчета:

- бебешко боди за момчета комплект 5 бр. - 18 лв.;
- бебешко боди за момчета комплект 3 бр. - 17 лв.;
- бебешко боди за момчета комплект 2 бр. - 15 лв. - 4 вида;
- бебешка камизолка за момчета 1бр. - 4 лв.;

2. Щендер с детски облекла - бодита за бебета и малки деца за момичета:

- бебешко боди за момичета комплект 3 бр. - 17 лв.;
- бебешко боди за момичета комплект 3 бр. - 15 лв.;
- бебешко боди за момичета комплект 2 бр. - 15 лв.;
- бебешки комплект за момичета - 17 лв./бр.;
- бебешка пижама за момичета - 8 лв./бр.;
- бебешки комплект за момичета от 2 части - 10 лв./бр.

3. Щендер с детски облекла:

- пижама за момчета 15 лв./ бр. - 4 вида;
- пижама за момчета 10 лв./бр. - 2 вида;

4. Щендер с дамски облекла:

- дамски T-Shirt - 20 лв./бр.;
- дамска блуза - 25 лв./бр.;
- дамски клин - 20 лв./бр.

С констативния протокол е изискано становище на търговеца, в което да разясни начина на предлагане на стоките и предоставената информация за цената им.

На 29.01.2024 г. от търговеца е представено на електронната поща на КЗП-В. становище вх. № М-03-33/29.01.2024 г., в което се посочва, че върху всеки комуникационен материал е изписана най-ниска цена. Същата се упоменава с текст: „Цена от...“, като цели единствено акцентиране върху най-ниската цена на артикул, намиращ се на съответния мебел, който е етикиран със съответната му цена. В конкретния случай клиент е взел панталон за 15 лв. от мебел с комуникиран материал „От 10 лв.“. В становището се посочва също, че на част от материалите, които комуникират по-широка категория от продукти, е ясно обозначено, че цената на конкретната категория артикули (например „комплект чорапи 3 броя, различни модели“) е от 10 лева нагоре. Излагат се твърдения, че това е допустима и често срещата търговска практика, прилагана от множество търговци на пазара, поради което средният потребител не би могъл да бъде въведен в заблуждение, относно значението на написаното в материала. Посочването, че цените на продуктите, подредени под комуникационния материал „от 10 лева“, означава, че цената на най-евтиния артикул е 10 лева, но под комуникационният материал може да има и продукти на по-висока цена, поради вариации на бройките в комплекта, размера на дрехата и други подобни фактори.

С решение т.19.1 от Протокол №09 от редовно заседание на КЗП, проведено на 22.03.2024г., е взето решение, че „Пепко България“ЕООД, при упражняване на своята дейност използва нелоялна заблуждаваща търговска практика, а именно: Търговецът предоставя невярна и подвеждаща информация относно продажната цена чрез поставена табела с надпис „От 10лв.“ над щендери с предлагани за продажба стоки /в това число детски облекла – бодита за бебета и малки деца за момчета, бодита за бебета и малки деца за момичета, детски и дамски облекла/, по смисъла на чл.68д, ал.1, предложение 1 /съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща/, във вр. с чл.68г., ал.4, във вр. с чл.68в от ЗЗПотр

Предвид така установените обстоятелства, с обжалвания административен акт - Заповед №347/22.05.2024г. на председателя на Комисията за защита на потребителите, на основание на чл.68л, ал.1, вр. чл. 68в, вр. чл. 68г, ал.4, вр. чл. 68д, ал. 1, предложение 1 ЗЗП е забранено на дружеството-жалбоподател при упражняване на своята дейност да използва нелоялна заблуждаваща търговска практика, а именно: да предоставя невярна и подвеждаща информация относно продажната цена чрез поставена табела с надпис „От 10лв.“ над щендери с предлагани за продажба стоки.

Видно от отбелязването по нея, заповедта е съобщена на „Пепко България“ЕООД чрез упълномощен представител на 27.06.2024г. Жалбата срещу нея е подадена на 11.07.2024г.

Обжалваната Заповед №347 е издадена на 22.05.2024г. от С. А., в качеството му на председател на Комисията за защита на потребителите.

Въпреки, че съгласно представеното по делото Решение №345/22.05.2024 на Министерски съвет, обаче, С. С. А. е освободен като председател на Комисия за защита на потребителите и е определена като председател М. А. Ф., това решение е получено в Комисията на 23.05.2024г., поради което видно от фиш за изплатената му работна заплата и Констативен протокол на НОИ, ТП-С.-град, на 22.05.2024г. длъжността „Председател на КЗП“ се е изпълнявала именно от С. А..

При така установената фактическа обстановка и като извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена срещу подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна и в преклузивния срок по чл.149, ал.1 АПК. По съществото ѝ съдът взе предвид следното:

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган – председателя на

Комисията за защита на потребителите, като компетентността му произтича от разпоредбата на чл. 68л, ал. 1 ЗЗП, която предвижда, че когато Комисията за защита на потребителите установи, че търговската практика е нелоялна, председателят на комисията издава заповед, с която забранява прилагането ѝ, и решение по т.19.1 от протокол № 09 от 22.03.2024г., с което КЗП е установила, че търговецът при упражняване на своята дейност използва нелоялна заблуждаваща търговска практика.

Актът е в предписаната от закона форма, доколкото разпоредбите на ЗЗП не предвиждат различни изисквания от установените в чл. 59 АПК. Заповедта е издадена в писмена форма, посочени са както фактическите, така и правните основания за издаването ѝ, което осигурява възможност на жалбоподателя да разбере волята на административния орган и да организира адекватно защитата на правата и интересите си. Мотивите на административния акт, като единство от фактическите и правни основания за издаването му, имат съществено значение и при осъществяване на съдебния контрол за законосъобразност, тъй като липсата им възпрепятства този контрол и представлява самостоятелно основание за отмяна на издадения акт като нарушение на неговата форма. В случая са налице ясни мотиви и разпоредителна част, от които може да се направи извод какви са причините за постановената забрана за използване на нелоялна заблуждаваща търговска практика.

Следва да бъде отбелязано, че в заповедта е допусната очевидна фактическа грешка при посочването на годината на издаването ѝ – посочена е 2023г., вместо 2024г., която се установява безспорно от изложените в акта фактически обстоятелства. Тази фактическа грешка по никакъв начин не възпрепятства и не засяга правото на защита на жалбоподателя.

Противно на изложеното в жалбата, не са налице допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени и да мотивират отмяната на акта само на това основание.

Неоснователно се явява възражението, че жалбоподателят не е уведомен за образуването на административно производство по издаване на процесната заповед, което нарушение му е попречило своевременно да се запознае с позицията на административния орган, да представи доказателства и да вземе отношение по констатираните факти и е довело до ограничаване на процесуалните права и правото на защита на дружеството.

Установява се от приетите по делото писмени доказателства, че административното производство е образувано в съответствие с чл. 68л, ал. 4, предл. 2 ЗЗП. За изясняване на фактите длъжностни лица на Комисията са извършили проверка на търговски обект на жалбоподателя - магазин „П. В.“ в [населено място], [улица], стопанисван от „Пепко България“ЕООД, и са съставили Констативен протокол №К-2716809/24.01.24 г., в който са обективирани установяванията им от проверката. Констативният протокол е подписан от А. С.-управител на търговския обект, като представител на дружеството-ЮЛ (което не се оспорва с жалбата до съда). Във връзка с констатацията в КП и изрично изисканото становище от търговеца, в което да разясни начина на предлагане на стоките и предоставената информация за цената им, от жалбоподателя е депозирано становище вх.№М-03-33/29.01.2024г., приложено в преписката и прието по делото като писмено доказателство /л.32/, както и Отговор на „Пепко България“ЕООД относно изисканото становище по констативния протокол /л.34 и л.35 по делото/.

Резултатите от извършената проверка са обсъдени от КЗП, която е приела единодушно решение по т. 19.1 от протокол № 09 от 22.03.2024г., че жалбоподателят използва нелоялна заблуждаваща търговска практика по смисъла на чл. 68д, ал. 1, предл. 1 ЗЗП - съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща. Въз основа на това решение е издадена и оспорената заповед, с която на „Пепко България“ ЕООД е наложена забрана при упражняване на своята

дейност да използва заблуждаваща нелоялна търговска практика по смисъла на чл. 68д, ал. 1, предл. 1 ЗЗП.

Отделно от горното, дори и дружеството – жалбоподател да не беше уведомено, то това нарушение не може автоматично да се определи като съществено по смисъла на чл. 146, т. 3 АПК. В съответствие с последователната съдебна практика съществено е само това нарушение, което ако не е било допуснато, би могло да доведе до други фактически установявания на органа и до друго решение на въпроса, предмет на производството. Правото на защита на жалбоподателя е обезпечено в пълен обем в съдебното производство по оспорване на процесната заповед, в което той е имал възможността да противопостави всички свои възражения и да представи и посочи всички доказателства, които желае да бъдат събрани. Ето защо и предвид упражненото право на съдебно оспорване от страна на жалбоподателя и задължението на съда да събере доказателства и провери обжалвания акт на всички основания по чл. 146 АПК, правото му на защита не е накърнено по никакъв начин. Уместно е да се посочи, че мотивите на органа са предоставени на жалбоподателя - в случая те са част от съдържанието на акта, преди той да подаде жалба срещу този акт. Наличието и пълнотата на мотивите на оспорения акт обезпечават правото на жалбоподателя на ефективна съдебна защита, както и принципа на равнопоставеност на страните в съдебното производство.

Съдът приема, на следващо място, че в хода на административното производство са изяснени релевантните за случая факти и са събрани относимите доказателства. Преценката на административния орган е направена, след като са обсъдени всички релевантни за случая обстоятелства в изпълнение на разпоредбите на чл. 35 и чл. 36 АПК, изискващи индивидуалният административен акт да се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая. В тази връзка неоснователно е възражението на жалбоподателя за допуснати нарушения на административнопроизводствените правила.

Гореизложеното обосновава извода, че оспореният акт е постановен в съответствие с процесуалните правила за това, като органът не е допуснал съществени нарушения на административнопроизводствените правила, водещи до отмяна на заповедта на процесуално основание, поради което следва да се извърши проверка за съответствието на акта с материалния закон – чл. 146, т. 4 АПК.

Правилно е приложен и материалният закон – чл. 68в във вр. с чл. 68г, ал.4 и чл. 68д, ал. 1 ЗЗП.

Съгласно § 13, т. 23 от ДР на ЗЗП "търговска практика" е всяко действие, бездействие, поведение, търговска инициатива или търговско съобщение, включително реклама и маркетинг, от страна на търговец към потребител, което е пряко свързано с насърчаването, продажбата или доставката на стока или предоставянето на услуга на потребителите.

С оглед защита на потребителите от нелоялни търговски практики и от техните вредни последици, разпоредбата на чл. 68в ЗЗП забранява императивно използването на такава. Съобразно чл. 68г, ал. 4 ЗЗП нелоялни са и заблуждаващите и агресивните търговски практики по чл. 68д – 68к ЗЗП. Съгласно разпоредбата на чл. 68д, ал. 1 търговска практика е заблуждаваща, когато съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща или когато по някакъв начин, включително чрез цялостното ѝ представяне, заблуждава или е в състояние да въведе в заблуждение средния потребител, дори и ако представената информация е фактически точна относно някое от обстоятелствата, посочени в ал. 2, и има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което той не би взел без използването на търговската практика. В съответствие с § 13, т. 31 от ДР на ЗЗП търговско решение е всяко решение, взето от потребител за това дали да закупи стока или услуга, за начините и условията за нейното

закупуване, дали да извърши цялостно или частично плащане, дали да задържи стоката, или да се разпорежи с нея, да упражни правата си, предвидени в договора по отношение на стоката или услугата, независимо от това, дали потребителят решава да предприеме действие или не.

Фактическият състав на нелоялната заблуждаваща търговска практика по чл. 68д, ал. 1, пр. 1 ЗЗП изисква да се установи кумулативното наличие на следните предпоставки: осъществяването на търговска практика, свързана с предлагането на стоки и услуги; тази търговска практика да съдържа заблуждаваща, невярна информация и следователно подвеждаща; да има за резултат или да е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което потребителят не би взел без използването на търговската практика.

Обявяването на цената на стоката представлява действие на търговеца, свързано с предлаганата от него стока, насочено към потребителя, поради което е налице търговска практика по смисъла на § 13, т. 23 от ДР на ЗЗП.

От събраните в производството доказателства по несъмнен начин се установява, а и относно фактите не се спори по делото – че в търговския обект, находящ се в [населено място], [улица], върху четири щендера с наредени стоки са поставени табели формат А4 с надпис „От 10лв.“, като на етикетите върху повечето стоки от щендерите са обозначени други продажни цени – повечето по-високи от 10лв., като на щендера с дамски облекла липсва стока с цена по-ниска от 20 лева. Доколкото върху щендерите са наредени стоки с действителна цена – различна от 10лв., за две стоки – по-ниска, но в повечето случаи по-висока, съдът намира, че чрез информацията на табелите на потребителите се предоставя невярна и следователно подвеждаща информация относно цената, която въвежда или е в състояние да въведе в заблуждение средния потребител, както например се е случило с подалия сигнала потребител. От посочването „От 10лв.“ първият извод който потребителите правят, е че всички стоки на щендера са на цена от 10лв. Според търговеца, указанието „От 10лв.“ се отнася до стоката с най-ниска цена на щендера, но това му твърдение е необосновано, доколкото на едни от щендерите стоката с най-ниска цена е 20лв., а на други два – съответно 4 лв. и 8 лв. В този смисъл обоснована е преценката на административния орган за наличие на нелоялна заблуждаваща търговска практика по смисъла на чл. 68д, ал. 1, предл. 1 вр. чл. 68г, ал. 4, вр. чл. 68в от ЗЗП. След като са осъществени визираните в посочените норми предпоставки, то правилно и законосъобразно административният орган е наложил забрана на търговеца при упражняване на своята дейност да използва нелоялна заблуждаваща търговска практика, изразяваща се в предоставянето на невярна и подвеждаща информация относно цена на предлагани за продажба стоки.

Според практиката на СЕС (решение от 12 май 2011 г., Ving Sverige, C-122/10, EU: C: 2011: 299, точка 22; решение от 26 октомври 2016 г., Canal Digital Danmark, C-611/14, EU: C: 2016: 800, точка 39; решение от 25 юли 2018 г., Dyson, C-632/16, EU: C: 2018: 599, точка 56) и видно от Съображение 18 от преамбюлната част на Директива 2005/29/ЕО "средният потребител" е добре информиран и сравнително наблюдателен и предпазлив потребител. Несъмнено продажната цена има съществено значение при предлагането на стоката и е един от факторите, мотивиращи потребителите за вземане на решение за закупуването ѝ, а един от начините потребителят се информира за нея е от изложеното на табелите на щендерите, на които е подредена. Посочената по този начин цена, по-ниска от действителната, би могла да мотивира средния потребител да закупи продукта и съответно да вземе своето решение въз основа на обявената подвеждаща цена. По този начин невярното представяне на информация за цената е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което потребителят не би взел без използването на търговската практика. Същата привлича потребителя към така предлаганата стока и дава необоснована увереност за спестяване, което всъщност го мотивира да направи избора си, макар да липсва

реално спестяване на парични средства. Предвид изложеното може да се направи обоснован извод, че описаната търговска практика променя или е възможно да промени съществено икономическото поведение на средния потребител, тъй като влияе отрицателно върху способността му да направи информиран избор, обуславящ търговското му решение да закупи стоката – последица, която не би настъпила при липсата на разглежданата търговска практика.

Съставът на заблуждаващата нелоялна търговска практика не включва в себе си задължително осъществено заблуждение у средния потребител, а е достатъчно да съществува възможност такова заблуждение да бъде създадено, което обстоятелство в случая безспорно е налице. Така решение № 1043 от 04.02.2022 г. по адм. д. № 6798/2021 г. по описа на ВАС, VII отд.

При тези съображения съдът приема, че са налице горепосочените предпоставки от фактическия състав на заблуждаващата нелоялна търговска практика по см. на чл. 68д, ал. 1, пр. 1 ЗЗП, а такава практика според чл. 68в вр. чл. 68г, ал. 4 ЗЗП е забранена.

По изложените съображения настоящият съдебен състав намира, че оспореният акт не страда от порок по смисъла на чл. 146, т. 4 АПК и липсва основание за отмяната му, а същият е законосъобразен, като издаден при правилно приложение на материалния закон.

Съдът приема, че административният акт е съответен и на целта на закона, формулирана в чл. 68б ЗЗП – осигуряване защита на потребителите срещу нелоялни търговски практики преди, по време на и след отправяне на предложение от търговец до потребител и/или сключване на договор за продажба на стоки или предоставяне на услуги. С наложената принудителна административна мярка се постига заложената цел да бъде прекратена констатираната нелоялна търговска практика, както и да бъде осуетено бъдещото ѝ ползване.

Предвид всичко гореизложено съдът намира, че обжалваната заповед се явява правилен и законосъобразен административен акт, поради което и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно АПК оспорването ѝ следва да се отхвърли.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2, предл. последно АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 31 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на "Пепко България" ЕООД, ЕИК[ЕИК], срещу Заповед №347/22.05.2024 г. на Председателя на Комисията за защита на потребителите.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: